

ТУРЦИЯ

—○○—

ВЪСТНИКЪ ЗА ИНТЕРЕСИТА НА НАРОДЪТЪ.

—○○—

ТУРЦИЯ назовава сѣка сѣбота. Годишната цѣна за въ имперіята по царската поща, е 4 бѣли менидиета; а въ имперіята, 5 бѣли менидиета. Спомоществованіята трѣбува да сѣ годишни и предплатени. Писмата които са относятъ до редакціята са надписуватъ до Н. Генонича, редактора и издателя на вѣстникъ. Външните настоятели отговарятъ за вѣстникъ. Подписката за спомоществованіята става направо въ Цариградъ—Галата при сѣщиятъ.

9 ЮНІА (ПО НОВИ СТИЛЪ).

—○○—

26 МУХАРЕМЪ 1283 ОТЪ ЕГИРА.

Н. В. Мехмедъ Ружди паша са наименова Велики Везиръ, и Н. В. Риза-паша, министръ на войната (сераскеръ), като упавява въ сѣщото врѣме и постѣтъ си на главенъ управителъ на топаната.

Ето царскіятъ хатъ за тѣя наименованія, и който, са чете миналиятъ вторникъ на Високата Порта съсъ обикновеніята алай въ подобно обстоятелство.

„Славній мой Везире Мехмедъ Ружди Паша,

„Фуадъ паша като са извади отъ службити си, и вашата прѣданность и вашити свѣтлинни като ми давѣтъ убѣжденіето че ще можите добръ да изпълнити тѣя високи служби, азъ рѣшихъ да ви ги повѣра.

„Като видѣхъ още и опитността и познаніята на Риза паша дадохъ му службата на сераскеръ, като го задържяхъ въ службити му на главенъ управителъ на топаната.

„Нѣмамъ нужда да изража пакъ живото си желаніе да видя сичкити важни работи на имперіята ми докарани на добръ край. Вѣй знайте намѣренията ми върху тоя предметъ, и надѣвамъ са че съгласно съсъ другити ми министри, вѣй ще направити сичкити си успѣлиа за да са сполучятъ желанити слѣдствія.

„Нѣка божіята промисль благоволи да даде на сички божественната си помощъ.“

Въ послѣднити си два броя Врѣмето посвѣщава два други члена срѣщу насъ. Както сѣкоги тѣй и сега нѣговити доказателства за сичко дѣто го питахми са опрѣтъ на уніята.

То казува напримѣръ, че нѣй сми быле уніята; че сми быле орѣдіе на католическата пропаганда; и това то извлича отъ мѣстото дѣто са печата вѣстникътъ ни!

Нѣй не быхми дали ухо на таквись дребни работи, които сѣка човѣкъ що-годѣ въспитанъ можн самъ да уцѣни; и намѣсто да уморява читателити си за да имъ ги расправями, нѣй быхми прѣдпочели да ги занимавами съсъ други по важни въпроси. Нѣ защото Г. Бурмовъ е отъ тѣя хора, които ратуваѣтъ по едно чуждо вдѣхновение, безъ да знаятъ защо ратуваѣтъ, нѣй ще го освѣтлимъ съсъ цѣль да не става веки зрѣлище на присмиваніе отъ страва на здравомыслищити Българи.

Нѣй ще бѣдемъ кратки.

Нѣй не го криѣмъ: Турція са печата въ Санбенедего, както можн да са печатѣтъ въ сѣщата печатница и други вѣстници и лѣ книги. Нѣ отъ това можн ли да слѣдува

че нашіятъ вѣстникъ е католишки?

Никакъ. Нѣй печатами вѣстникътъ си въ тая печатница, защото съ българскити пари нѣй исками да са прѣпитавѣтъ Българи. Нѣй не можимъ, колкото за насъ, да прѣдпочетемъ чужди хора да ни работятъ гаетата. И ето защо печатами Турція въ Санбенедего.

Нѣ човѣкъ можн да живѣе и въ католическа къща, безъ да бѣди католикъ, както тоя сѣщъ човѣкъ можн да са намира на турска служба безъ да бѣди Турчинъ.

Нѣй печатами вѣстникътъ си въ Санбенедего съ парити си, безъ да имамн нужда да ставами орѣдіе на нѣкого, както служимъ на турска служба безъ да сми Турчинъ.

Нѣй сми безпристрастни. То е законътъ ни. Нѣй хортувами за сичкити народи въобще както и за нашіятъ особно. Вѣрни защитници на народнити права нѣй ги запазвами сѣкоги; вѣрни журналисти нѣй сми държели читателити си въ сичко което става въ нашето общо огнище.

Нѣй не го отказувами: нѣй сми говоримъ за уніята, както говоримъ за сичкити работи които сѣ вели едно извършване; нѣ не сми никогн прѣпорѣчвами тая уніа на народътъ, нити пакъ имамн намѣреніе да я прѣпорѣчвами.

Това което сми казали и което ще повтарями, то е че фенерската патриршіа не можн да ни даде исканити правдини. Отъ тамъ невъзможно спогожденіе на двата народа. Излѣгани ли сми?

Нѣ. Нѣй сми испитали тѣй работити щото можимъ да кажимъ че то е правото, сѣщото право.

Нѣ кой е лѣкѣтъ? Какво трѣбува да направѣтъ Българити? да са отнесѣтъ ли до Папата? са прѣзая Врѣмето.

Рѣшеніето е лесно за тѣя въпроси. Нѣй ще ги изучимъ първо и ще прѣдставимъ на читателити си благоприятното имъ рѣшеніе, безъ да имамн нужда да прибѣгнумами до папата, както мысли Врѣмето.

Въпросътъ ви бы са рѣшилъ отъ много врѣме и народътъ ни днесъ не щѣше да са раздвоява, ако имаше помежду дѣятелити ни хора надлѣжни въ таквись работи. Нѣ той не са е рѣшилъ до сега и нѣма да са рѣши никогн белки, ако слѣдува Г. Бурмовъ да го разгѣдува и дани прѣдставлява способи достойни за заплюване.

Това е доста мыслимъ да покажи на публиката чувствата ни за вѣрата на прѣддѣти ни, независимостъта на расѣжденіята ни и вѣрността въ службата на народнити наши интереси.

Нашити Българи сѣ разбрали съвршенно тѣя наши чувства, и за това жарки покровители кѣмъ сѣко пародополезно прѣпріятіе, спомоществователити ни слѣдуваѣтъ да са умножяваѣтъ сѣка день, което умноженіе ще ни даде срѣдство да уголѣнимъ форматътъ на Турція за идѣщата година.

Г. Бурмовъ потвърждава повторително че езузити списвали вѣстникътъ ни, защото тоя вѣстникъ са былъ печатавъ въ Санбенедего!

Нѣй нѣма да са оправдавами за тая низка клѣвета. Нѣй оставами на врѣмето да докажи кои сми нѣй, и какво е нашето достоинство.

Това прѣме не ще са забави. Нѣй сми приказвали веки да печатами Турція въ централната типографія сирѣчь въ типографіята на правителството. Съсъ първо улесненіе нѣй ще туримъ въ дѣйствиѣ тая постъпка. Тогава клѣветити на Г. Бурмова ще блѣснѣтъ въ сичката си жестокость, и наистина тая жестокость не ще ли да бѣди една лошава припорѣка за Г. Бурмова прѣдъ потомството ни?

Редакторътъ на Врѣмето нерачи да доди да напишимъ по единъ членъ; той не одобрява това прѣдложение: той притуря нѣй да отидемъ при него.

Това е несъобразно съсъ основити на прѣпріятити ни; защото нѣй невѣрвами, че Г. Бурмовъ знай да пиши както той невѣрува сѣщото за насъ. Слѣдователно трѣбува и двама да отидимъ прѣдъ свидѣтели да напишимъ по единъ членъ, за да видимъ, нѣй, способността му и той да види нашата.

Той побѣгнума прѣдложеніето ни; това ще кажи че Врѣмето са пиши отъ друго мѣсто.

Колкото за това дѣто уплакахми смъртъта на Съвѣтникътъ, за което Г. Бурмовъ говори, нѣй ще кажимъ че не бѣше Г. Бурмовъ който ни вдѣхна тогасъ толковъ кахѣри, нѣ бѣше Г. Михайловски. Г. Михайловски въздигна Съвѣтникътъ чрезъ патриотическити си свѣти на вниманіето на сичкити наши Българи; и ако уплакахми нѣй смъртъта му то бѣше защото можеше да живѣе още и защото пропадна въ рѣцѣти на Г. Бурмова.

Нѣкоп отъ нашити пріятелн отъ важнн ни направиха тая недѣля нѣколко забѣлѣжки за това дѣто казахми че ученицити които пѣлѣзавѣтъ отъ Руссіа, безъ да рѣбн, сѣ неспособни.

Тѣя наши пріятелн притурятъ ако чрезъ тая фраза нѣй разбирами сичкити въспитани-

ци отъ Руссия, или проумѣвани само нѣколко.

Ний ще забѣлѣжимъ на пріятелити си че колкото за първѣти не сѣмъ никога имали такъва мисль. Въ Руссия както и въ Франция могатъ да издѣлѣтъ ученици наистина учени: това зависи исклучително отъ расположеніето на духътъ на оновова който са учи и отъ сръдствата му.

Ний ще припознаимъ съсъ драго сърце че повечето отъ нашити Българи които сѣмъ са въсѣмтавали въ Руссия, иъ които сѣмъ пріѣли не наирѣдъ добра отхрана отъ родителите си, сѣмъ были първѣти распространители на свѣтлинити въ отечеството ни; за урѣжданіето на училищата ни и за съзнаніето на народътъ, ний длѣжнѣими ако нѣ съвършенно, то поне въ голѣма часть на тіа Българи!

Ний ще припознаимъ още съсъ драго сърце че много Българчета катко го исповѣдва твърдѣ разсѣдливо единъ отъ нашити учени учители — въспитани въ Кіевъ и другадѣ имѣтъ благородни чувства и добри намѣренія за отечеството си; тѣзи момци не могатъ да бѣдѣтъ безполезни хора. На своето мѣсто и въ своята сфера тѣ ще бѣдѣтъ полѣзни за своити събратія.

Нъ думата ни бѣше за послѣднитѣ, сирѣчь за нѣколкото, помежду които са счита и Г. Бурмовъ.

Отъ таквизъ човѣци ще нажмѣ ний, сирѣчь като Г. Бурмова нищо добро пѣма да са чѣка: тѣ сѣмъ врѣдни за народътъ, нѣ за щото сѣмъ недоучени, понеже това недоученіе можи да са дошѣли, нѣ за щото нѣмѣтъ разсѣждение и това тѣноуміе не произлиза отъ другадѣ освѣтъ отъ лошавата отхрана на родителити, слѣдствие на бездарността.

Има много родители бѣдни които сѣмъ дали здрави начала и добра отхрана на дѣцата си, както има много родители богати които сѣмъ дали на дѣцата си начала и отхрана противни.

Трѣбува да исповѣдаме че добрата както и лошата отхрана има едно голѣмо вліаніе въ умѣтъ на дѣтето когато порасте. Първата освѣщава умѣтъ му, какво слънцетѣ деньтъ; това освѣщеніе на умѣтъ чрезъ добрата отхрана направи дѣтето като порасте честно, постоянно, разумно, благородно и милостиво; втората отхрана му дава качествѣ диаметрално противоположни. Такъвъ момче дѣто а да отиди нѣма нищо да научи, или по-добрѣ съсъ малкото си знаніе то ще бѣди сѣкоги врѣдно за обществото въ което живѣе.

Г. Бурмовъ е отъ послѣдната категория. И безъ да описваме тука дѣтин сѣтъ му ний ще попитамъ пріятелити си: могатъ ли таквѣ хора да бѣдѣтъ полѣзни?

КОРЕСПОНДЕНЦИИ НА ТУРЦИЯ.

ЖЕРАВИНА, 15 Маѣ. — Опредѣленіятъ мюдюринъ, който ходи да обикала вредѣ по околността на Едирнеискіятъ Вилаетъ постои тіа дни и нашето село. Посрѣщиваніето му стана съ забѣлѣжителни обряди и церемонии.

Ний жители въ това село, искренно благодаримъ на тоя мюдюринъ че наредѣ мезлѣшитъ ни. Надѣваме са сега че като имамъ такъви мезлѣши на селото си сирѣчь мезлѣши, съставенъ отъ умни членовѣ, нашити чорба-

джии нѣма да намиратъ веки благоврѣміе както е было до днесъ съ което да могатъ да са бѣлачатъ и да гризатъ сиромаситѣ като горчиви краставици, както правеше, напиримъръ Димчо Вълковъ.

Той чорбаджіа знайте ли, Г-не редакторе, колко зло е направилъ на селото ни, колко сиромаси, колко двовци е расплакалъ, колко сирачета е оставилъ да сѣжѣтъ по сокацити като е дохождалъ съ запіетѣ да имъ исфѣрля дрехитѣ по патѣтъ, и да имъ усвоива къщата?

Освѣтъ това сега дѣто сѣмъ захранали да правимъ училище, това училище си бѣше починало преди дванадесѣтъ години; нѣ реченіятъ чорбаджіа като не бѣше съгласенъ да са прави това училище употребѣи сѣко сръдство за да унищожи тава свѣто дѣло; сега сѣмъ го зафанали отъ ново; единъ ващъ дописникъ хортуваше за това нѣ безъ да кажи кой е станалъ себѣтъ. Азъ ще ви го кажѣ.

Тука народътъ става почти петъ години отъ като са мѣчи да извади сегашниятъ учителъ който е братъ на реченіятъ чорбаджіа. Обаче той не е можилъ юще да направи нищо. Тойзи нашъ учителъ, Стефанъ Вълковъ, не е като другитѣ учители да го настанява народътъ: той самъ са настанява съ помощта на брата си и самъ си опрѣделя платата си. Платата му бѣше преди петъ години 5 хиляди гроша, а сега е слѣзла до три хиляди: той самъ си я сѣма за да го обикни народътъ. Нъ народътъ бѣше са рѣшилъ за тая година безъ друго да го извади отъ училището. Или да си фанатъ особенъ учителъ. И тѣй стана. Като неможиха да извадятъ реченіятъ учителъ ний си фанамъ единъ особенъ учителъ и го туриха да преподава на ученицитѣ въ една къща додѣ са поправи реченото ново училище. За щото ветото училище го е засѣдналъ Стефанъ Вълковъ.

КОТЕЛЪ, 11 Маѣ. — Въ нашый градъ са свѣрши трѣжеството на С. Кирилъ и Методіа съ най голѣмъ глѣдъ. При свѣршваніето на водоосвѣщеніето, въ главното ни общѣ училище, си изговори—слѣдъ словото за свѣтъ ти ни, въ което си исчислявахъ голѣмѣтъ заслуги на нашити Просвѣтителѣ и полѣжѣтъ отъ съгласіето—отъ единъ ученикъ слѣдѣщото слово за подканѣ на ученицитѣ къмъ трудолюбіе. Помѣстете го, моля ви, Г-не Редакторе.

Драги съученици! — О каква прѣкрасна пролѣтъ наста и какъ си дѣтѣ царства, животни и растенія, стрѣнятъ къмъ трудолюбіе! Прѣди малко всичко спѣше и починаше или въ прѣтанло, летаргиченъ снѣвъ, или си ограничаваше само съ своето бытіе, на което угрожаваше строгата зима; а сега и ако слабо и изнурено, труди са да отговори на природѣтъ си съ цвѣтъ, плодъ и сѣмѣ!... Да, естѣнскитѣ или нагонѣтъ на първѣтъ, кара ги камъ опрѣдѣленіето нѣвъ съ най голѣмо надѣстваніе, а освѣщеніето и врѣмѣто побуждава вторѣтъ камъ произбѣніе и произведеніе. Но всуеѣтно ще бѣде мѣстото за онова, което не си е потрудило съ врѣмѣ. — Нѣма и цвѣтъ, нѣма и плодъ! — То е нѣвно природно опрѣдѣленіе. Нѣма ли трудъ, нѣма и отраваніе потомство! ¿То е было, была и ще бѣде. Истина, че едно умира, за да живѣе друго, но тѣжко на онова, което умира безъ да остави потомство въ родѣтъ си! Сѣдѣта есенъ нѣма способностъ за наращеніе мо за опадаѣ; за щото слѣдъ нѣмъ слѣдѣва летаргика. — Но мы предагы съученици, като не принадлежимъ нито въ прѣвѣтъ, за щото различіе е разумѣтъ и свободѣтъ волѣ, дали можемъ взѣ отъ тѣхъ примѣръ за краткото си бытіе, та въ постѣпенното си тѣлесно развѣтіе, пролѣтъ дѣтинство, да придобѣмъ способностъ

за цвѣтъ и плодъ, въ лѣто—срѣдний животъ и сѣмѣ въ есенѣтъ за зимѣтъ, слѣдѣтъ старостъ и смрътъ, спорѣдъ опрѣдѣленіето си, като знаѣмъ че тѣлесното вещество е за кратко, а душѣнѣто или спомена въ родѣтъ ни е нѣко-вѣчно. — Венчо си различни, наращана и опада природно съ опрѣдѣленіето си, тѣй сѣмъ и мы тѣлесно по разума и свободната волѣ е причина, чтото само ако исѣме, можемъ да сѣществувѣме въ рода ни душевно, вѣчно, както всѣкий родъ въ рода си. — Но прѣди да почѣмъ да сравнявамъ краткій чѣловѣческій животъ съ чѣтырѣтъ годишны врѣмена; прѣди, казвамъ, да ви изѣва по пространно длѣжноститѣ на нашѣтъ пролѣтъ, което е най сходно и съ врѣмѣто и съ нашѣтъ днешнѣ невинностъ, видни си величинѣтъ на дѣлото по-голѣмъ отъ способността ми, затова кога доидѣмъ въ разсѣждане нѣка извинимъ по длѣжностъ, като си научимъ че нѣчто не быва въ природѣтъ съвършено освѣтътъ сама или Богъ. —

Първо и първо нѣка поглѣдимъ на птицитѣ съ какѣвъ скоростъ и съ несказана нѣжностъ си трудѣтъ дѣтъ произведѣтъ плодъ, когото цѣтъ послѣ кратко врѣмѣ съ прѣкраснитѣ си нѣжны гласове да подканѣтъ ва трудъ; растеніята, като че ни си видѣтъ какъ си извѣнчатъ изъ майкѣ си за да ѣ украсѣтъ съ произведеніѣ си плодъ; родителитѣ ни сѣмъ родили и до сегѣ отхраняла тѣлесно, но душѣнѣтъ нѣвъ грѣжѣ, както видѣте, е по-голѣмъ за да ни родѣтъ и отхранѣтъ душевно. — Тѣхнѣти старанія сѣмъ голѣми, които, ако нѣкой нѣма способностъ да оцѣни и разумѣе, поне слуша отъ оныя които разсѣждавѣтъ. — Всяко сѣщество безъ опрѣдѣленіето си не е сѣщество, и чѣловѣкъ безъ различіе отъ проститѣ сѣщества или животни, не е чѣловѣкъ, но тѣмъ подобенъ. Различіето въ чѣловѣческѣтъ пролѣтъ въ какѣтъ сѣмъ были или си нахождаме въ сѣжѣтъ, не ще бѣде по голѣмо отъ подобіето съ прѣвѣтъ, ако не бы са потрудили родителитѣ да положѣтъ строгъ прѣделъ помежду животностъ и умностъ сѣмъ стараніето си въ нашѣтъ младостъ. Ако са не нагони не обработи и не ороси растеніето, нѣма растеніе; ако са не потруди животното по природѣтъ си да нахрани младото, нѣма младо; чѣловѣкъ ако не въспитаѣ душевно чѣдѣто си нѣма чѣдо и наслѣдникъ! — При мѣри безбройни, че чѣловѣкъ не е друго вѣдно но различіе отъ животное. Душевно въспитаніе е чѣловѣкъ, а чѣловѣкътъ е въ въспитаніе Богъ на животнитѣ, па и на чѣловѣцитѣ, които сѣмъ отъ такъво лишени. А когато нашити родители са познали потрѣбѣтъ и длѣжностѣтъ си, когато са оцѣнили духа и потрѣбѣтъ на врѣмѣто; то что ни остал, като знаѣме, че чѣловѣкъ безъ образование въ дѣтинѣто, особно ще бѣде въ нашето врѣмѣ различіе отъ животное. Отсѣмъ да си учѣмъ въ нашѣтъ невинѣтъ младостъ додѣ са грѣжѣтъ за насъ родителитѣ като за наслѣдницѣ, сѣко както са труди въ пролѣтътъ цѣлѣтъ природѣтъ подпомагаѣтъ отъ земѣтъ, майка си, за да принесе съ врѣмѣ цвѣтъ и плодъ додѣ не е стигнала сѣдѣта есенъ и зима.

„Сѣмѣува“

ПРИЛЕПЪ, 11 Маѣ. — Азъ сега си считаѣмъ [за всичкий си животъ най щастливъ по тіа страни въ Македоніа, гдѣ глѣдамъ да си въздизѣмъ паметницѣ на прѣвѣти просвѣтителѣ българскаго народа Св. Кирилъ и Методіа а особито въ сръдѣточній градъ Прилепъ во когото се азъ днесъ прилучихъ на 11 Маѣ (на деньтъ Св. К. и М.). Като забѣлѣтахъ отъ вечеръ кленалата за вечернята, ехтеха Мирковитѣ Кули отъ сръца; вси еснафи потекѣха се на богомоліе въ църква, така исто и на утрѣшній день на утрѣнѣта. Та кол душа ще са стѣрпи на хана да се грѣкалитъ като афѣресаникъ? огадохъ на църква и азъ нѣто хри-

стияниът, но що! отъ множество народъ приступъ немахъ, само отиадворъ слушахъ гръмогласниъ сладкопѣвецъ (псалта името му ми казваха Илиѣ Х. Димчовъ). Следъ малко народа се растръгна и прави пътъ, като се потехаха учениците отъ дѣвическото училище (дѣвойки) прѣдшествуеми отъ учителната имъ Г. Н. и всѣко въ рѣцѣ държеше валя, и ся оправиа за къмъ мажкото училище, подиръ малко гледамъ другий полкъ прѣдшествуемъ отъ сладкопѣвца отъ мажкото училище учениците, облечени чистичко (като на Велигденъ) и всѣко въ рѣцѣ съ валя, оправиа ся къмъ училището, азъ любопитенъ на това великолюбно тържество последнахъ учениците и като влѣзохъ въ училището, отистина ми казвамъ че въображавахъ си да ся намирамъ въ найпрѣкрасното място на свѣта (въ земний рай) като глѣдахъ на главното място (на стола) Иконата на двамата просвѣтителѣ Св. К. и М. увѣнчана съ разни цвѣта, отъ десно седѣше портрета на Славийтъ ни Султанъ Абдулъ Азиза подобно увѣнчанъ, до него портрета на Н. Пр. Г-на Венедикта Пелагонскій подобно увѣнчанъ. Като ся стече народа въ училището рече ся първо молитвата за долгоденствието на тишайшиятъ ни Султанъ придружена съ припѣва (царската пѣснь) послѣ ся почна словото отъ учителя Г. Економова на което главното содержание бѣше първо житието на Свѣтити и второ за построение на едно постоянно дѣвическо училище въ града имъ, и въ заключение на словото почнаха ся пѣсните гърмонически и отъ двата пола постепенно, всѣхненъ народа на тая добра училищна наредба мнозина видѣхъ отъ радость да плачатъ! азъ ся не благодарихъ само на това. Любопитенъ бѣхъ на распуca на това народно събрание; тукъ, като се свърши всичката церемонія (сѣвъ мажкото училище) поидоха си дѣвчицѣ за въ дѣвическо училище прѣпровождани съ единъ полкъ отъ мажкото училище ученици и народа, съ пѣсни до училището; и въ него училище султанскій портретъ украсенъ съ разновидни цвѣта спеше! На свѣршекътъ гръмна единъ общи гласъ: да живѣе нашъ Царъ и Господаръ Султанъ Абдулъ Азизъ Ханъ! на когото во дните нѣй видѣхъмъ было видѣло, да живѣе! да живѣе! и тоя цѣль день прѣпровождихме: по кащите на визити, съ пѣснями на царскій животъ. Охъ сладость! Охъ хубость! Охъ красота! Его Братія между кои община влада миръ, любовь и съгласіе, какви добрини произлизатъ! Уверенъ съмъ на благоразумното старание на прѣвогражданите имъ и еснафите и на родолюбие на тѣя родолюбиви мажѣ Прилици, до послѣ ще прославятъ и въздигнатъ отечеството си! Прилѣтъ за свѣтилиникъ на цѣла Македонія; само Богъ да имъ подвѣрши братолюбиего!

КУКУШЪ, 16 Маѣи.— Врѣмя довольно е минало отъ какъ не сме видѣли въ вѣстника ви нѣщо за нашиятъ градецъ. Но нито е имало до сега нѣщо: да забѣлже чловѣкъ. Сега обаче съ благодарностъ ви извѣстиваме двѣ радостни нѣща, прѣвоидни въ града ни: първо българско испитаніе и второ празнуваніе на Св. българскитѣ Просвѣтителѣ.

Незнаемъ да ли ви е извѣстно чи тукъ прѣдъ една година ся е съградило великолюбно училище, а отъ шесть мѣсяци сме довели и учитель сходенъ съ него, Г. К. Шапкаревъ който на 8 маѣа даде испитаніе за шестимѣсечното ся работаніе. Испитаніето ся извърши тържественно и великолюбно на което присѣствуваха и почитаеми ни граждани началници, Н. Свѣтлость мюдюринътъ Абдурахманъ-Бей и Н. Мудрословіе Хавимъ ефенди, които показяхъ велико ученолюбие като прѣсѣдохъ презъ сичкото испитаніе и най послѣ

щедро подарихъ всичкитѣ ученици.

Испитаніето почна по слѣдующийтъ начинъ: следъ обикновеныя молитвы, и пѣсни прѣдъ украсеныйтъ съ разноцѣтний вѣнецъ Царскій ликъ, учительтъ Г. К. Шапкаревъ нарече кратко словце сходно съ обстоятелството и почна испитуваніето. Отговорити споредъ первоначалностьъ и малуврѣміето бѣхъ превъзходни и удовлетворителни. Найпаче привлече вниманіето на слушателити българската Исторія а особито житіето на българскити Просвѣтителѣ св. Кирилъ и Методіи, памятята на които ся празнува тържественно на третийтъ день по испитаніето, което запечати единъ многу сходенъ разговоръ между трима ученици върхъ българскитѣ народность и българскійтъ языкъ.

Празникътъ на народнитѣ ни Просвѣтителѣ ся празнува слѣдующо. Понеже до сега не ся е былъ празнувалъ другий пътъ, и по това не е былъ извѣстенъ никому, отъ вечерътъ извѣсти ся народу чи утрината ко имаме тържественъ празникъ на българскитѣ Просвѣтителѣ. Вечерта и утрината всичката чаршия бѣде затворена, народътъ стѣрчи въ църкъвъ съ толку усърдіе и толкова множество народъ и отъ двата пола малко и голѣмо ся събра, колко на единъ отъ най великитѣ Господскы празници. Службата ся извърши отъ всичкитѣ силщеници най тържественно и най великолюбно. Следъ църковныйтъ отпустъ народътъ заедно съ свѣщенницити облечени, пѣвцити пѣяци слажъхъ на Просвѣтителѣ, и ученицити носящи св. имъ образи отпрати ся къмъ училището, което презъ чаршията мало нѣщо е отстранена отъ църквѣтъ. Щомъ стигнахъ въ разновидно украсеното училище, следъ една молитва която ся свърши съ тропарьтъ испѣванъ отъ ученицити, учительтъ Г. Ш. нарече слово съ което показа житіето на Просвѣтителити и дължността да ся празнува памятята имъ. Народътъ доволенъ и увѣдоменъ празнува тоя день най тържественно, не само чаршията бѣде цѣль день затворена, но и женскій полкъ уще поике празнува съ хора и пѣсни.

Прочее дѣйте първобытны нѣща въ града ни, българското испитаніе както и празнуваніето на памятята св. Кирила и Методіи сторихъ дълбоки впечатленія въ сърдцата на народътъ който съ радость възблагодаритъ любезныйтъ ни Господаръ Султанъ Абдулъ Азиза за щедритѣ къмъ насъ милости, и денонощно Вишнему Богу ся молихъ да продължитъ свѣтлѣти му царскы дни за да ся наслаждава съ благоденствіето подъ крѣпкото му отеческо крило. Аминъ.

Училищнитѣ настоятели

Пишатъ ни отъ Болградъ:

Въ 37 брой на Турція излѣзе една кореспонденція, писана отъ Тулия, подъ датъ 1 Марта.

Кореспондентинътъ, който и да е, писалъ щото му скимало за Болградъ, нѣ като ся не подписалъ, това побуди нѣкон си да турятъ сумнѣніе върху ми и да го нѣмъ навѣрно отъ мене. — Сега ако нѣмашъ работа, сѣди та ся оправий.

За това сторете добръ, Г-не редакторе, та докажете истинатъ чрезъ вѣстникътъ си, като виѣстите и слѣдующото мое забѣлжаваніе, на едно съ нмето ми.

Днесъ азъ имамъ да благодаря на болгарското общество, особенно на училищный комитетъ, за дѣго ся подслонявамъ тука и ся намирамъ що-годь на работъ. Слѣдователно нека бѣждъ увѣрени сумнителитѣ, че азъ нѣмамъ никаква причинъ да расправамъ за работи, които не ся пытатъ отъ мене, и на които

азъ не можъ да стигна дѣното. За мене сичко е добро и згодно: Що ни струватъ ученицитѣ отъ централното училище или печатарьтъ Г-нъ Шишковскій? — Когото боли, той да ся расправи; нѣ не да хапе мѣлчешкомъ та да смражава другитѣ. Нѣма да отиде нѣкой въ Тулия и да ся сѣди съ него защо е писалъ я; ако е право, за което пише, нека ся обади кой е и отъ е.

Твърдѣ хубаво направили Болградченитѣ, че сѣквали и прибирали, та събрали и турили на стѣржъ да нѣмъ сега отъ да струватъ добро, не токо на тукашнитѣ младежи, нѣ и на вѣлкашнитѣ които прибѣгватъ въ тѣзи странъ за учене. Нѣ не станало нѣкому по волятъ: „слѣщето като е слѣнце, нѣкъ не може да угрѣй сичкыйтъ свѣтъ изведиждъ“ има една обща рѣчь.

А които отъ младитѣ момчета ся сполучили туй добро — да ся учятъ тука безъ паръ и безъ нуль, още да ся хранятъ и облачатъ по 7-8 години на готово, трѣбува да благодарятъ на своитѣ благодѣтели и съ учението наедно да възлѣзатъ постѣпенно къмъ върха на добродѣтельтъ; а не да ставатъ съблазанъ мирони, както казва апостолътъ. Послѣ да не сѣкатъ, че само съ едно голо учение ще бѣждъ до нѣкога обични и похвални на свѣта, ако сами не бѣждъ добри. Не! Виждали сме мнозина такива ученици.

Зато нека си пазятъ отъ млади години да не бы испаднали нѣкога въ самолюбие, което скоро ся прѣвраща въ гордость, а гордливый сѣкога бива намразенъ отъ добритѣ хора. Прѣмудрый Соломонъ е казалъ тѣй: „гдѣто влѣзе гордость, ялавъ и срамъ; а мѣдростъта е наедно съ смиренность“ (Пр. гл. 11. ст. 2). И отъ мене толкъсь.

Р. Блъсковъ.

ПОЛИТИЧЕСКИ ИЗГЛѢДЪ.

Прѣзманіето на Австрія ся види за сега увѣрено: Събраніето на конференціята или на конгресътъ, както обичате, е станало прочее извѣстно. Тя ще ся прѣдсѣдателствува естествено отъ Г. Друенъ Делюй, министръ на външнитѣ работи на Франція, и ще разискува, за да кажимъ тѣй, подъ изглѣдътъ на императорътъ, който ще го вдъхнува съ съ примирителни чувства съ съ които е въодушевенъ и за които е далъ толкъсь блискави доказателства.

Конференціята не щѣше първо да ся съставлява освѣнъ отъ посланицити на Русіа, на Англія, на Пруссія, на Австрія и отъ италянскійтъ министръ, повѣренъ при французкото правителство.

Рѣшено е днесъ че министрити на външнитѣ работи на тѣя сили ще отидѣтъ въ Парижъ за да разглѣждътъ направи тѣ сами въпросити, които ще ся разсматривѣтъ въ това дипломатическо събрание. Германическата конфедерация (сѣюзъ) ще бѣди и тя прѣдставена чрезъ единого отъ министрити на външнитѣ работи на второстепеннитѣ царцини.

Белги ще можѣ слѣдователно по слѣдствие на едно прѣдварително съгласіе, и слѣдъ едно или двѣ засѣданія конференціята да ся прѣобърни на европейски конгресъ и да повика слѣдователно и други сили да земѣтъ участіе послѣ въ работити.

Конференція или конгресъ, това дипломатическо събрание ще търси едно примирително рѣшеніе на трити слѣдующи въпроси:

Герцогщини отъ Елбѣ.

Прѣобразованіето на германската конституція.

Италянска распря.

ФРАНЦИЯ. — Една телеграфическа депеша съсъ дата 6 Юлія (н. к.) извѣстива споредъ Мониторъ тѣ че конференціята са отложила по причина на нѣкои мъжнотии които идѣли отъ Австрія.

Лордъ Кларендонъ, който ще прѣдставява Англитера въ конференціята, пристигналъ веки въ Парижъ. Отварянieto на тая конференция не е още отрѣдено.

АВСТРИЯ. — Както ставжтъ приказки, конференціята щѣла да прѣдложи на тая царщина отстъпваніето на Венеція на Италия, а на мѣсто Венеція да ѝ даде друго мѣсто.

Віенскити вѣстници не одобрявжтъ това прѣдложение; и ето какъ са изражявжтъ за това отгорѣ:

Австрія не може да даде ухо на прѣдложеніята за отстъпваніето на Венеція въ едно врѣме когато тѣ има подоржжіе 800000 души, и на минутата когато ентусіазмжтъ на сичкити населенія и подпорката на по голѣмата частъ на второсепеннити царщини и давжтъ щастіето (сполуката) да си запази властѣта въ Германия и да тържествува въ Италия.

Сичкити віенски вѣстници подтвърджвжтъ впрочемъ че Конференціята безъ да доди на нѣкакво положително слѣдствие, ще даде само на Пруссія врѣме да свърши усрѣдоточваніето на войскити си на Кенигсбергъ и на много други силни мѣста.

Маджарската діета прѣдставила тѣ дни на императоржтъ единъ адресъ въ когото изражявала дълбоката си и отколѣшната си прѣданностъ на хабсбургската династія; монархжтъ са прѣвъзгласивалъ за баща и за князь на маджарското отечество; тя давала едно прибіжище на царската фамилия въ случайтъ ако нужностити наболѣтъ поискжтъ пристѣствието на Н. Ц. В. въ войската.

Австрійското правителство заповѣдало единъ насилственъ заемъ отъ дванайсетъ милиона фюрина въ ломбардо-венеціанското царство.

АНГЛИТЕРА. — Финанціалнити занимания обладавжтъ всичко въ Лондра. Банката Консолиде дала фалишето, както и много други сарафски кѣщи. На финанціалната криза са притуря и кризата, която владѣи въ търговіята на памуцити. Политиката не мърда тука.

ПРУСИЯ. — Жителити отъ тая царщина испращали прошенія, споредъ една кореспонденция, до царжтъ. Въ тѣя прошенія тѣ искали миръ.

Пруското правителство прѣло поканеніето на конференціята; то забѣлжва само въ отговоржтъ си че не е въпросжтъ на герцогщинити за които Прусія не е никоги имала намѣреніе да прави бой, нъ въоружаваніето на Австрія и на Саксонія, които докараха сегашната опасностъ на бой.

АМЕРИКА. — Една телеграфическа депеша извѣстива че една какага станала въ Манфисъ помежду Бѣлити и Чернити. Двама бѣли и петнайсетъ черни сѣ убили. Раненити

сѣ многобройни.

Камарата на прѣдседателити и сенатжтъ подали гласови за едно рѣшеніе, като изражили скърбта си за посѣгнваніето върху животжтъ на рускіятъ императоръ.

Законодателството Тенесъ лишило отъ избирателното право сичкити хора които сѣ вели участіе въ южното възстаніе.

ИТАЛИЯ. — Въ тая царщина самоволничити слѣдувжтъ да са пиятъ. До сега 20 баталіона сѣ натѣмнили. По причина на голѣмото число на младежити, които ставжтъ волептири, нови баталіони щѣли да сѣ ставжтъ.

МОЛДО-ВЛАХІЯ. — Камарата на депутатити отрѣдила сто хиляди жѣлтици годишна заплата на новітъ князь Карлъ I.

Князьтъ не прѣвлъ. Той са задоволилъ да зема за първата година 60,000 жѣлтици, като видѣлъ че финанціити сѣ въ едно лошо положеніе.

Князьтъ отправилъ своерѣчни писма до царѣти на покровителнити държави. Тѣя писма ще са испроведжтъ сега скоро на мѣстата си. На 25 того князьтъ издалъ една прокламация и я прѣсналъ въ народжтъ. Той простилъ сичкити заточени и политически пристѣпници.

ЕГИПЕТЪ. — Двама отъ затворенити въ Абисинія Г. и Господжѣ Бедо пристигнали на 21 майя (н. с.) сутренжта въ Суезъ съсъ въпоржтъ Виктория който ги велъ отъ Масуахъ. Инглишкіятъ консулъ Камеронъ и другиги затворени като не можли да трыпжтъ отъ Масуахъ, понеже бунтовничити были привѣлжталъ страна, сѣ отправили въ вътрѣшностѣта каѣдѣтъ Суакимъ. тѣ нѣма да стигнжтъ въ Египетъ освѣнъ подиръ шесть недѣли.

СЪКАКВИ НѢЩА И НОВИНИ.

По царска заповѣдъ Мехмедъ Кѣбрѣлж паша са наименова прѣдсѣдатель на Великіятъ Сѣвѣтъ.

— Тая недѣля дохода въ граджтъ ни осемъ вавора съсъ египетски аскеръ.

— Една телеграма извѣстива че новината за поправленіето което стана въ реджтъ за насѣдуваніе въ подкравелството на Египетъ произвело въ тая страна най добро впечатленіе. Дунаимѣи станали въ Каиръ и Александрия, и жителити отъ тѣя два градове сѣ тѣмели да провадѣтъ на Н. Ц. Вел. Султанжтъ адреси за благодареніе.

— Казуватъ че египетскіятъ подкравлъ подарилъ единъ милионъ лири на царската казна.

— Миналіятъ понедѣлникъ Н. Вис. Капитанъ паша даде въ елмѣта си на Куру-Чешме единъ голѣмъ обѣдъ на когото пристѣствуваха Н. В. Великіятъ Везиръ, Н. В. египетскіятъ подкравлъ и много министри и високи чиновницити отъ Вис. Порта.

— Увѣрявжтъ че данѣжжтъ когото египетското правителство дава на Високата Порта, който бѣше отъ 30 милиона гроша на годината са въскачилъ на 78 милиона.

— Мехмедъ-Тевфикъ паша, по старіятъ сынъ на Исмаилъ паша, са прѣвъзгласи за насѣдникъ на египетскіятъ прѣстолъ.

— Князь Гика, напѣршенъ министръ на външнити работи въ Руманія, пристигна вчера въ граджтъ ни. Той е натоваренъ отъ Карла I съ особна мисія при В. Порта.

— Миналіятъ четвъртжкъ са държѣ единъ голѣмъ сѣмѣтъ на Високата Порта подъ прѣдсѣдательството на Н. Вис. Аали паша, министръ на външнити работи.

— Научявamisа че редакторжтъ на грѣцкіятъ вѣстникъ Анатоли, са затворилъ въ голѣмото заплѣе за два мѣсеца. Причината на заплѣката му е дѣто бѣше писалъ преди нѣколко врѣмѣ нѣщо срѣнѣу иконити.

— Пятницѣ дошли тѣя дни отъ вжнъ ни разказувжтъ че тая година сенѣбити ще станжтъ добри въ Румели, и особено папурити (кукурузити).

— Н. Прѣв. Кемаль ефенди, министръ на общенародното просвѣщеніе, пристигна днесъ въ столицата.

— Миналата сѣбота лордъ Лѣонсъ, британически посланикъ даде единъ голѣмъ обѣдъ въ честъ на египетскіятъ подкравлъ. Министрити отъ Високата Порта и членопетити отъ дипломатическото тѣло пристѣствуваха на голѣмъ обѣдъ.

— Н. Ц. В. Султанжтъ благоволи да даде знаковици отъ първи класъ на орденжтъ си Османіе на Мехмедъ Акифъ паша, главенъ управителъ въ Солонъ.

Подобенъ иншанъ са даде и на Мирза Хюсенъ Ханъ, персійски посланикъ.

— Тѣя дни Н. Ц. В. Султанжтъ ще отиди на Високата Порта за да пристѣствува на прочитаніето на отчетжтъ на работити на високіятъ Сѣвѣтъ за годината която са мина.

— Нипатъ ни отъ Шуменъ:

Новинити въ нашіятъ градъ за сега са кесатъ. Сичко цѣо е достойно за вниманіето ви, са ограниченѣ въ това: чорбаджіитѣ искатъ да реформиравжтъ обичаитѣ на града. Съ това намѣреніе тѣя запрѣтиха общественитѣ хора и празничнитѣ зборовѣ—единственити увеселения и забави на народа. Както на сѣкѣдѣ, и тука улущеніята са почеватъ отъ тамъ, отъ дѣто никакъ не трѣба. Нъ за това азъ ще ви пиша допжти.

— Тѣя дни ще излезе единъ новъ французски вѣстникъ подъ названіе „Г А в е н и р ъ“. Нѣй му желайми добри успѣхи!

— Едно лице отъ Свищовъ ни проважда една кореспонденция за градскити училища. Тая кореспонденция чука доста строго общината дѣто не са грѣжила да поправи това състоеніе на работити.

Нѣй не отворихми стѣлновити си на тая кореспонденция сѣ надѣжда че нашити съграждани като виджтъ тѣя рѣдови ще са потруджтъ да отговоржтъ на общото желаніе на народжтъ въ тоя градъ.

Нъ ако слѣдува както до сега е слѣдувала, и ако прѣимимъ нови уплакуванія, нѣй ще са повърнимъ върху тоя прѣдметъ, и горчиво имамѣ да осѣдимъ енистронити на училищата.

ИЗВѢСТІЕ.

Прѣзъ тѣзи дни Г-нъ В. Манчевъ зе отъ мене едѣж елементарѣ геометріж и ѣж подаде на печатъ. Книгата ще бѣде готова за идѣщи папиръ на Узунджово. Като извѣстивамъ това на нашитѣ учители, азъ моля, ако бы нѣкой отъ тѣхъ да прѣготви подобѣж книгѣ, да не бѣрза да ѣ печати баремъ до тогава, додѣто са появи Г. Манчевата и са види, че ще трѣба и друга геометрія, освѣнъ нея. Т. Икономовъ.

БУРЈАНЪ ПРАХЪ ЗА ИСТРЕБВАНІЕ НА ВСЯКАКВИ ЖИВОТИНКИ, КОИТО ХАПЯТЪ ЧЛОВѢКА.

Тоя прахъ, неврѣдителенъ за добытака, безъ друго е добаръ за истребваніето на дървеницити, бѣлхити и вѣшкити; пѣди комарити и мухити, варди вѣлненити платѣне отъ молцити и дървенити нѣчѣта отъ червоточина.

Продава си въ Синѣаріята Маделла на Кара-Кюй при Комисіонъ-ханъ. Цѣна гроша 8.

Отговорникъ Никола Геновичъ.